

Αλεξάνδρα Μητσιάλη

Το υπόσχομαι...

Εικονογράφηση
Ραφαέλλα Τσάτσι

Στα παιδιά που θα φύγουν πάλι...

Έκλαψα χτες το βράδυ. Όμως νομίζω ότι κανένας δε μ' άκουσε. Μπορεί γιατί το δωμάτιό μου είναι στην άλλη άκρη του διαδρόμου, σ' αυτό το καινούριο σπίτι που μένουμε.

Μπορεί γιατί έχωσα το κεφάλι μου στο
μαξιλάρι και το πίεσα τόσο πολύ που μου
κόπηκε η ανάσα.

Μπορεί, πάλι, γιατί ο μπαμπάς μου αυτή την εβδομάδα είναι νυχτερινός στη δουλειά του και η μαμά μου τ' απογεύματα γυρίζει πολύ κουρασμένη από τη δική της.

Έκλαψα χτες το βράδυ, αλλά δεν το ήθελα –
σας τ' ορκίζομαι. Η τελευταία φορά που
έκλαψα γιατί το ήθελα ήταν όταν φύγαμε
από την πατρίδα μας και ο μπαμπάς μου
μου είχε πει: «Τέρμα τα κλάματα. Από δω
και πέρα πρέπει να φανείς δυνατός».